

**ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЛІТЕРАТУРИ,
ЛІТЕРАТУРНА КРИТИКА**

УДК 821.111М.Шеллі!/7.08

doi : 10.12958/2227-2844-2019-7(330)-47-55

Биндас О. М.,

кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувачка кафедри романо-германської філології
ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”,
м. Старобільськ, Україна
olenataran@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0003-4213-5563>

**ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНІ ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ
ЕМОТИВНОСТІ У ТВОРІ ЖАНРУ ЖАХІВ М. ШЕЛЛІ
„ФРАНКЕНШТЕЙН, АБО СУЧАСНИЙ ПРОМЕТЕЙ”**

З року в рік студенти другого чи третього курсів факультету іноземних мов ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка” обирають роман М. Шеллі „Франкенштейн, або Сучасний Прометей” для індивідуального читання. Особливість тексту хвилювати, впливати, примушувати переживати його зміст, приносити задоволення завжди визнавалася його іманентною ознакою. Як мовна реалізація емоційності, емотивність є жанротвірною ознакою в літературі жахів.

Панівними негативними емоціями, які властиві текстам досліджуваного жанру, є *агонія, лють, злість, ненависть*, що реалізуються в сукупності та взаємопов’язаності. Характерним для емотивного складника жанру є *зображення емоцій на тлі фізіологічних процесів*, що дозволяє змалювати переживання героя крізь його внутрішні зміни в організмі та симптоми цих змін. Найвиразнішими описами фізіологічних змін, що передають емоції, є емотивні замальовки з соматизмами *кров і серце*.

Тексти цього жанру насичені емотивними фрагментами, які розкривають внутрішній світ переживань героїв. Емоції в жанрі літератури жахів зображуються за допомогою *номінації емоції та її контекстуального опису, лексичними і лінгвостилістичними засобами* (Steen, 2011, с. 25). Завдяки останнім емотивність текстового полотна увиразнюється та набуває стилістичної експресивності. Отже, окреслимо тенденції, якими послуговується автор, змальовуючи емотивний світ героїв, та визначимо, яким прийомам варто надати перевагу в їх відтворенні.

Твори жанру літератури жахів, який у вітчизняних літературознавчих студіях майже повністю ігнорувався, сьогодні є найпопулярнішим масовим читвом у всьому світі. Постаті визначних

авторів, таких, як Б. Стокер, Д. Стокер, А. Голт, М. Шеллі, є вершинними в англomовній літературі жахів, хоча жанр репрезентований значно більшою кількістю письменників. Творчі пошуки авторів літератури жахів спрямовувалися й спрямовуються на розкриття потойбічного світу зла, боротьби добра зі злом, аномальних та надприродних явищ, спосіб змалювання яких у кожного автора є індивідуальним і своєрідним, однак загальна лінія сюжету творів цього жанру є концептуально схожою, що зумовлено однією потребою – навіяти атмосферу жаху.

Кожен літературний жанр у лінгвістичному розрізі репрезентований своїм лексичним реєстром – тим набором лексичних одиниць, які є доміантними, найчастіше вживаними та дозволяють схарактеризувати його глибинну структуру. Для жанру літератури жахів характерний свій лексичний реєстр.

Аналіз твору засвідчив, що жанротвірний реєстр жанру літератури жахів представлений трьома концептуальними групами: *смерть, жах, огида*, які реалізуються за допомогою певних когнітем (Раті, 2014, с. 132).

М. Шеллі видається найбільш гуманною в жорстоких описах, що зумовлено, по-перше, гендерною особливістю письменниці, а по-друге, наявністю в текстовій тканині твору чудовиська, однак не вампіра, який живиться кров'ю. Авторка описує СМЕРТЬ за допомогою коротких замальовок мертвих собак та мертвого тіла, жах як моральну боязнь самого себе та огиду, зображуючи чудовисько, що було створене експериментально.

Так, лексема *dog* символізує смерть і виконує функцію попередження про наближення експериментально створеного чудовиська для того, щоб знову забрати життя близьких людей свого творця. Постійне знаходження мертвих собак на Північному полюсі, який виступає просторовою координатою роману, сповіщає про небезпеку. Для лексеми *dog* характерна сполучуваність з лексемою *die*, яка змальовує мертвих тварин, та лексемою *sledge*, яка свідчить про те, що собаки постійно запряжені в сани на крижаній землі.

In this manner many appalling hours passed; *several of my dogs died*, and I myself was about to sink under the accumulation of distress when I saw your vessel riding at anchor and holding forth to me hopes of succour and life (Shelly, 2008). Так я провів багато жахливих годин; *кілька собак у мене здохло*; і сам я вже знемагав під тягарем, аж раптом побачив корабель, що стояв на якорі.

Розпочинаючи опис із тіла, письменниця вживає лексеми-синоніми, що позначають його горизонтальне та нерухоме положення *lifeless and inanimate*, що допомагають читачеві чітко уявити зовнішній вигляд мертвої. Далі авторка просувається в напрямку змалювання обличчя, вказуючи на його колір *pale* та коротко характеризуючи його риси лексемою *distorted*. Лексичний реєстр, використаний для зображення обличчя мертвої, адекватно відбито у перекладі прийомом добору стилістичних відповідників *бліді* та *спотворені*. Цікавим є

відтворення словосполучення *everywhere I turn I see* емоційно підсиленим *тепер мені до скону ввижатимуться*, що трохи змінює стильову тональність фрагмента, однак є влучним смисловим відповідником, що увиразнює текстове полотно за допомогою лексеми *до скону* та підтримує жанротвірний реєстр у перекладі (Раті, 2014, с. 135).

Важливість концепту ЖАХ як одного з базових концептів літератури жахів зумовлена основною метою досліджуваного жанру – пробудження в читача відчуття стану заціпеніння від жахливого. Функціональна роль жаху в досліджуваному жанрі полягає у віддзеркаленні інстинкту самозбереження, який виявляється на тлі виникнення загрози для життя, несприятливої атмосфери для існування (Мацапура, 2013). Виникненню атмосфери жаху в літературі жахів завжди передують певні обставини, які класифікуються як небезпечні та ставлять під загрозу життя персонажів. Жах, як складний конструкт, що виникає в людській свідомості, реалізується у творах жанру як інформація про те, що викликає це переживання та як герой безпосередньо почувається в процесі цього переживання.

Емоційний концепт ЖАХ у літературі жахів вербалізується за допомогою когнітем, які формують концепт. Так, фактичний матеріал дослідження виявив, що найвиразнішими когнітемами, які утворюють один із провідних концептів досліджуваного жанру – концепт ЖАХ, є когнітема *захоронення* та когнітема *фізична слабкість*. В описах жаху в письменників домінують як загальні, так і відмінні тенденції, які загалом розкривають вербалізацію досліджуваного нами концепту (Шурма, 2008).

Мовна реалізація концепту ЖАХ у творі М. Шеллі „Франкенштейн” налічує 78 лексем *fear* та їх похідних у першотворі. Найменш потужно зображує жах автор-жінка. Наприклад, у когнітемі *захоронення* лексема *fear* поєднується з основними жанротвірними лексемами так: лексемою *corpse* – 10 разів, *coffin* – 7, *tomb* – 3, *grave* – 10. Для базового жанротвірного реєстру характерна сполучуваність з іншими лексемами, зокрема тими, що вказують на атрибутику смерті – *shroud*; та тими, що називають фігури потойбічного світу – *timmy*, *deamon*. Змалювання жаху М. Шеллі пронизане відчуттями невідання, нерозуміння надприродних речей, докорами сумління, туги, страждання, боязні самого себе, відчуттям непідвладності та некерованості ситуацій, які зазвичай закінчуються смертю.

Отже, для жанру літератури жахів у процесі зображення жаху характерна така загальна тенденція – показати нерозривну пов’язаність жаху зі смертю, загробним життям, воскресінням, жагою до крові та людської плоті. Усі автори змальовують божевілля й готовність героїв до необдуманих учинків задля досягнення мети – панування зла на землі. Це зображується за допомогою створення відчуття жаху, яке постійно супроводжує читача в сюжетній лінії творів.

Особливість впливу літератури жахів на читача полягає в парадоксальній привабливості огидного, відштовхувального й

відлякувального, саме тому наявність відразливого складника в текстовій тканині літератури жахів є жанрово детермінувальним чинником. Відображуваний світ у творах цього жанру опосередковано індукує негативну палітру емоцій, з-поміж яких огида відіграє важливу роль. У реальному житті негативний спектр емоцій спонукає до розриву взаємозв'язків з його джерелами, однак у романах „жахів” реципієнт добровільно згоджується на контакт, який породжує неприємні відчуття гострої емоційної напруги (Онищук, 2009).

М. Шеллі послуговується змалюванням відразливих, неприємних відчуттів й особливо наголошує на бридкості дотику чудовиська до людського тіла. До жанротвірного реєстру роману „Франкенштейн” у межах когнітеми *skalichene й ponivichene ljudske tilo ta його органи* входять соматизми *muscles, joints, hands, bodies* та лексеми, що позначають огиду *hideous, ugly, hated, abhor* (Раті, 2014, с. 137).

Відразливе тіло чудовиська, створеного внаслідок наукового експерименту, зображене автором за допомогою жанротвірного реєстру соматичної лексики *muscles and joints*, що адекватно відобразити у перекладі стилістичними відповідниками *суглоби, м'язи*. Лексеми *horror, hideous, ugly*, що позначають огиду, перекладати слід як *відраза, жахливий, потворний*.

Подібний приклад збереження мовної об'єктивації відразливого складника за допомогою стилістичних відповідників зафіксовано в такому уривку:

Darkness had no effect upon my fancy, and a churchyard was to me merely the receptacle of *bodies deprived of life*, which, from being the seat of beauty and strength, had become *food for the worm* (Shelly, 2008). Я бачив, чим стає прекрасне людське тіло; я спостерігав як перетворюється на *тіль* його квітуча краса; я побачив, як усе, що радувало око і серце, потрапляє в *їжу черв'якам*.

Аналіз фактичного матеріалу дослідження дозволив з'ясувати, що поряд з когнітемою *skalichene й ponivichene ljudske tilo ta його органи* концепт ОГИДА в жанрі літератури жахів мовно реалізується й за допомогою когнітеми *кров*, яка є домінантною й концептотвірною. Оскільки провідною темою жанру літератури жахів є смерть, *кров*, відповідно, є неминучим атрибутом творів цього жанру. Зображення крові в романах жахів набуває, однак, децю іншого змісту, адже для героїв літератури жахів кров – це життя.

Але *туга, каяття, страждання, агонія, злість, обурення, гнів, морок та любов* – такі емоції ключові в романі М. Шеллі „Франкенштейн” (Lovecraft, 2000). Авторка вдається до таких стилістичних засобів: *порівняння* з оленем, щоб змалювати страждання й тугу героя, та *порівняння* з вулканом як символом вибуху емоцій; *метафор*, в основі яких лежать художні деталі – *очі й кров, антиклімаксу*, що дозволяє представити зміну емоційних станів, а також соматизмів *очі, обличчя, кінцівки, зуби*.

You have read this strange and terrific story, Margaret; and do you not *feel your blood congeal with horror like that which even now curdles mine?* Sometimes, *seized with sudden agony*, he could not continue his tale; at others, *his voice broken, yet piercing, uttered with difficulty the words so replete with anguish. His fine and lovely eyes were now lighted up with indignation, now subdued to downcast sorrow, and quenched in infinite wretchedness.* (Shelly, 2008). Ти прочитала цю дивовижну і страшну повість, Маргарет; і я впевнений, що *кров не раз холонула у твоїх жилах, як і в мене. Іноді раптовий напад душевної муки уривав його розповідь; інколи він ослабленим голосом вимовляв свої повні відчаю слова. Його прекрасні очі то спалахували обуренням, то туманилися зажурою і згасали в безмежній тuzі.*

Як бачимо, фрагмент насичений номінаціями емоцій *agony, anguish, indignation, sorrow, wretchedness, rage*, які відтворено прийомом добору стилістичних відповідників. Уривок також увиразнений стилістичними засобами, а саме метафорами, в основі яких лежить художня деталь очі, які змальовують вир емоцій героя *eyes were now lighted up with indignation, now subdued to downcast sorrow, and quenched in infinite wretchedness*, опис яких відтворений „*очі то спалахували обуренням, то туманилися зажурою і згасали в безмежній тuzі*”. Стилiстичний засiб антиклiмаксу, який змальовує емоцiї в порядку їх послаблення: *indignation, sorrow, wretchedness* – дозволяє розкрити читачеві емотивне поле героя в тональному розрiзi. Порiвняння стану душі зi стихiйним лихом – вулканом *then, like a volcano bursting forth* свiдчить про бурхливiсть емоцiй, негативне поле переживань.

My *abhorrence of this fiend cannot be conceived. When I thought of him, I gnashed my teeth, my eyes became inflamed, and I ardently wished to extinguish that life which I had so thoughtlessly bestowed. When I reflected on his crimes and malice, my hatred and revenge burst all bounds of moderation. I would have made a pilgrimage to the highest peak of the Andes, could I, when there, have precipitated him to their base* (Shelly, 2008). *Моя ненависть до нього не піддається опису. Я дійшов несамовитості у своїй жадобі помсти. Я підійнявся б на найвищу вершину Анд, якби міг скинути його звідти.*

Авторка далі продовжує описувати нестерпний внутрішній стан героя, який звинувачує тільки себе в тому, що на світ з'явилося чудовисько. Емоції героя набувають дещо нового змісту та переходять в абсолютну агонію зла, ненависті й помсти, автор докладно номінує їх: *fear, hatred, revenge*. Автор першотвору максимально докладно намагається описати те, що відчуває герой, допомогти читачеві якомога глибше поринути у світ його емоцій і самому відчути їх, а тому повна елімінація перекладачем речення *when I thought of him, I gnashed my teeth, my eyes became inflamed, and I ardently wished to extinguish that life which I had so thoughtlessly bestowed* є, на нашу думку, невдалою. Соматичні описи гніву, зроблені за допомогою зображення очей, зубів метафоризованою мовою.

Отже, серед лінгвостилістичних засобів вираження емотивності та оформлення жанрових особливостей твору жахів „Франкенштейн” домінують *епітети, порівняння й метафори*. Проаналізувавши відтворення емотивного поля даного жанру, яке має жанротвірний потенціал, можемо стверджувати, що негативними емоціями, які переважають у тексті, є *агонія, лютя, злість, ненависть*. Ці емоції взаємопов'язані, а тому реалізуються разом. Характерним для емотивного складника жанру є *зображення емоцій на тлі фізіологічних процесів*, що дозволяє змалювати переживання героя кризь внутрішні зміни в його організмі та симптоми цих змін. У творах літератури жахів найвиразніше передають емоції замальовки з соматизмами *кров і серце*. Емоції в жанрі літератури жахів вербалізуються за допомогою *номінації емоції та її контекстуального опису*.

У перспективі вбачається дослідження лексичних та лінгвостилістичних особливостей роману іншого представника англомовної літератури популярного жанру серед студентської молоді – жанру Chick-Lit.

Список використаної літератури

1. Мацапура Л. В. Формирование жанрового канона в готических романах М. Г. Льюиса „Монах” и Ч. Р. Метьюрина „Мельмот Скиталец”. *Філологічні науки: зб. наук. праць ПНПУ*. Полтава: ПНПУ, 2013. Вип. 2. С. 32-39. **2. Онищук И. Ю.** Культурологический концепт „вампир” как элемент концептуальной картины мира. *Міжнародна науково-практична конференція з питань методики викладання іноземної мови пам'яті професора В. Л. Скалкіна (19-20 лютого 2009 р.)*: зб. наук. праць. Одеса: Одеський нац. ун-т ім. І. І. Мечникова, 2009. С. 499-505. **3. Раті А. О.** Художня специфіка та перекладознавчі особливості англомовної літератури жахів. *Гуманітарна освіта в технічних вищих навчальних закладах: зб. наук. праць*. К.: Університет „Україна”, 2014. Вип. 29. С. 129-138. **4. Шурма С. Г.** Поетика образу та символу в американському готичному оповіданні: лінгвокогнітивний аспект (на матеріалі новелістики Е. По, А. Бірса та Г. Лавкрафта): автореф. дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.04. Київ, 2008. 20 с. **5. Lovecraft H. P.** *The Annotated Supernatural Horror in Literature*. N.Y.: Hippocampus Press, 2000. 228 p. **6. Shelly M.** *Frankenstein or the Modern Prometheus*. St. Petersburg: KAPO, 2008. 368 p. **7. Steen G.** Genre between humanities and sciences. *Bi-Directionality in the Cognitive Sciences: Avenues, Challenges and Limitations*. 2011. Issue VIII. P. 21-42.

References

1. Macapura, L. V. (2013). Formirovanie zhanrovogo kanona v goticheskikh romanah M. G. L'yuisa „Monah” i Ch. R. Met'yurina „Mel'mot Skitalec” [Formation of the genre canon in the Gothic novels by M. G. Lewis „The Monk” and Ch. R. Meteyurin „Melmot the Wanderer”]. *Filolohichni nauky: zb. nauk. prats PNP*U – *Philology of science: collection of scientific*

works PNP. Poltava: PNP (Vols. 2), (pp. 32-39) [in Russian].

2. Onishchuk, I. Yu. (2009). Kul'turologicheskij koncept „vampir” kak element konceptual'noj kartiny mira [The cultural concept of „vampire” as an element of the conceptual picture of the world]. *Mizhnarodna naukovo-praktychna konferentsiia z pytan metodyky vykladannia inozemnoi movy pamiati profesora V. L. Skalkina: zb. nauk. prats – International Scientific Conference on Foreign Language Teaching in Memory of Professor V. L. Skalkin: collection of scientific works*. Odesa (pp. 499-505) [in Russian].

3. Rati, A. O. (2014). Khudozhnia spetsyfyka ta perekladoznavchi osoblyvosti anhlo movnoi literatury zhakhiv [Artistic specifics and translation features of the English-language horror literature]. *Humanitarna osvita v tekhnichnykh vyshchych navchalnykh zakladakh – Humanities education in technical higher education institutions*. K.: Universytet „Ukraina” (Vyp. 29), (pp. 129-138) [in Ukrainian].

4. Shurma, S. H. (2008). Poetyka obrazu ta symvolu v amerykanskomu hotychnomu opovidanni: linhvokohnityvnyi aspekt (na materialy novelistyky E. Po, A. Birsa ta H. Lavkrafta) [The Poetics of Image and Symbol in American Gothic Narrative: Linguocognitive Aspect (Based on the Novelties by E. Po, A. Birse, and G. Lovecraft)]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].

5. Lovecraft, H. P. (2000). *The Annotated Supernatural Horror in Literature*. N. Y.: Hippocamus Press [in English].

6. Shelly, M. B. (2008). *Frankenstein or the Modern Prometheus*. St. Petersburg: KAPO [in English].

7. Steen, G. (2011). Genre between humanities and sciences. *Bi-Directionality in the Cognitive Sciences: Avenues, Challenges and Limitations*. (Vols. VIII), (pp. 21-42) [in English].

Биндас О. М. Лінгвостилістичні засоби вираження емотивності у творі жанру жахів М. Шеллі „Франкенштейн, або Сучасний Прометей”

У статті авторка відмічає, що студенти філологічних факультетів для індивідуального читання в класичній літературі доволі часто обирають жанр жахів та твір М. Шеллі „Франкенштейн, або Сучасний Прометей”. Це доводить необхідність ґрунтовного дослідження лінгвостилістичних засобів вираження емотивності у вищезазначеному творі. Іманентна особливість досліджуваного тексту – хвилювати, впливати, примушувати переживати його зміст та приносити задоволення. Проаналізувавши відтворення емотивного поля даного жанру, яке має жанротвірний потенціал, можемо стверджувати, що негативними емоціями, які переважають у тексті „Франкенштейн”, є агонія, лють, злість, ненависть. Ці емоції взаємопов'язані, а тому реалізуються разом. Характерним для емотивного складника жанру жахів є зображення емоцій на тлі фізіологічних процесів, що дозволяє змалювати переживання героя крізь внутрішні зміни в його організмі та симптоми цих змін. У поданому творі літератури жахів найвиразніше передають емоції замальовки з соматизмами кров і серце. Емоції в жанрі літератури жахів вербалізуються за допомогою номінації емоції та її контекстуального опису. Серед лінгвостилістичних засобів вираження

емотивності та оформлення жанрових особливостей твору жахів „Франкенштейн” домінують епітети, порівняння й метафори. Мовна реалізація концепту ЖАХ у творі М. Шеллі налічує 78 лексем *fear* та їх похідних у першотворі. Наприклад, у когнітемі *захоронення* лексема *fear* поєднується з основними жанротвірними лексемами так: лексемою *corpse* – 10 разів, *coffin* – 7, *tomb* – 3, *grave* – 10. Визначено, що твір насичений номінаціями емоцій *agony*, *anguish*, *indignation*, *sorrow*, *wretchedness*, *rage*, які адекватно відтворено прийомом добору стилістичних відповідників.

Ключові слова: лінгвостилістичні засоби, жанрові особливості, жах, Франкенштейн, М. Шеллі.

Биндас Е. Н. Лингвостилистические средства выражения эмотивности в произведении жанра ужасов М. Шелли „Франкенштейн, или Современный Прометей”

В статье автор отмечает, что студенты филологических факультетов для индивидуального чтения в классической литературе довольно часто выбирают жанр ужасов и произведение М. Шелли „Франкенштейн, или Современный Прометей”. Это доказывает необходимость основательного исследования лингвостилистических средств выражения эмотивности в вышеупомянутом произведении. Имманентная особенность исследуемого текста – волновать, воздействовать, заставлять переживать его содержание и приносить удовольствие. Проанализировав воспроизведения эмотивного поля данного жанра, которое имеет жанрообразовательный потенциал, можем утверждать, что негативными эмоциями, которые преобладают в тексте „Франкенштейн”, является агония, ярость, злоба, ненависть. Эти эмоции взаимосвязаны, а потому реализуются вместе. Характерным для эмотивного компонента жанра ужасов является изображение эмоций на фоне физиологических процессов, это позволяет описать переживания героя через внутренние изменения в его организме и симптомы этих изменений. В представленном произведении литературы ужасов отчетливо передают эмоции зарисовки с семитизмами *кровь* и *сердце*. Эмоции в жанре литературы ужасов вербализируются с помощью номинации эмоции и ее контекстуального описания. Среди лингвостилистических средств выражения эмотивности и оформления жанровых особенностей произведения ужасов „Франкенштейн” доминируют эпитеты, сравнения и метафоры. Языковая реализация концепта УЖАС в произведении М. Шелли насчитывает 78 лексем *fear* и их производных в подлиннике. Например, в когнитеме *захоронения* лексема *fear* сочетается с основными жанрообразовательными лексемами так: лексемой *corpse* – 10 раз, *coffin* – 7, *tomb* – 3, *grave* – 10. Определено, что произведение насыщено номінаціями емоцій *agony*, *anguish*, *indignation*, *sorrow*, *wretchedness*, *rage*, которые адекватно воспроизведены приемом отбора стилистических соответствий.

Ключевые слова: лингвостилистические средства, жанровые особенности, ужас, Франкенштейн, М. Шелли.

Byndas O. M. Linguostylistic means of expression of emotionality in M. Shelley's horror genre work „Frankenstein, or Modern Prometheus”

In the article the author notes that students of philological faculties often choose the horror genre and M. Shelley's work „Frankenstein, or Modern Prometheus” in the classical literature. This proves the need for a thorough study of the linguostylistic means of expression of emotionality in the mentioned above work. An inherent feature of the text under study is to excite, influence, compel to experience its content and bring pleasure. Having analyzed the reproduction of the emotional field of this genre, which has a special genre-forming potential, we can say that the negative emotions, that prevail in the text "Frankenstein", are agony, rage, anger and hatred. These emotions are interconnected and therefore are realized together. A characteristic feature of the emotional component of the horror genre is the depiction of emotions on the background of physiological processes, which allows to depict the experience of the character through the internal changes in his/her body and the symptoms of these changes. In this work of horror literature, the emotions of sketching with somatisms blood and heart are the most clearly conveyed. The emotions in the horror genre are verbalized by the nomination of the emotion and its contextual description. Linguistic stylistic means of expression of emotionality and framing the genre features of Frankenstein's horror work are dominated by epithets, comparisons and metaphors. The language implementation of the concept of horror in the work of M. Shelley has 78 tokens of fear and their derivatives in the original. For example, in the cognition the token of fear is combined with the main genre-forming tokens as follows: token corpse – 10 times, coffin – 7, tomb – 3, grave – 10. It is determined that the work is saturated with nominations of emotions agony, anguish, indignation, sorrow, wretchedness and rage, which are adequately reproduced by the reception of a selection of stylistic correspondences.

Key words: linguostylistic means, genre features, horror, Frankenstein, M. Shelley.

Стаття надійшла до редакції 28.10.2019 р.

Стаття прийнята до друку 03.11.2019 р.

Рецензент – д. філ. н., проф. Кобзар О. І.